

בן סודר ומורה פרק שמיני סנהדרין

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

ע"י פ"ח משלכות גולה
ו קמג עzin עג
טומם קי' סקו':
ג מעי' פ"ז מל' מלי'
מליס הילכה ו קמג
למיון רכ:

בִּידֹע שאין לו גואלים. וְה' מעתה דקען בידוע שמן לו גואל מהנה איה. ולפ' כתוב וארס אין לו גואל מה כל עמו לא מזוז דכמיג וארס דמאמע פערם זיך לו יולדתים ולכדי כמיג ער נמלעך ער טו לדחכל ער נטוק זיך מלוד يولיד צניש מיטמנגייל לדה טה מיה קויטהה ה' מה מרערין לךון בעמאנין דוריון הרכחטיין ער וויהיך דטה קוו נפקיעו קוו צו ולטמו לנוון עד שמלע שמן לו עירובים רובל הבו ובר מוקהון גול דען.

שעתו זגלו נקמה זו וקמי זון קמן שטן
קפטן מולדיך לא לעולם דאייבר בתר דאייתו שטי שעורות ואולדיך בתר
דאקייפ זון ודקה קשא דרביה כרומספראדי כי אתה רב דימי אמר אמר
בכמערבא בן זון ולא הרואוי לקרותו אב גופא אמר ר' כרומספראדי א'ר שבתי
כל ימו של בן סורר ומורה אין אלא ג' חדשים בלבד והאנן תנן משיביא
שתי שעורות وعد שיקוף זון ה'קופ זון ע'ג דלא מלו ג' חדשים מלו ג'
חדשים ע'ג דלא ה'קופ יתיב רביע יעקב מנהר פקדו קמיה דרבינא ויתיב
וקאמר משמיה דרב הונא בריה דרב ירושע שם מדרבי כרומספראדי
א'ר שבתי يولדה לשבעה אין עוברה ניכר לשליש ימיה דאי ס'ד עוברה
ニיכר לשליש ימיה למא ג' בתורי ותילתא סגנא אל' לעולם אימא לך
ז' עוברה ניכר לשליש ימיה ויל בתר רובא אמרה קמיה דרב הונא בריה
דרב ירושע אמר ליה ובידני נפשות מי אולין בתר רובא התורה אמרה
ושפטו העודה והצילה העודה ואת אמרת זיל בתר רובא אהדרוה קמיה דרבינא
א'ל ובידני נפשות לא אולין בתר רובא והנתן א'חד אומר בשנים בחדש
ואה'ר אומר בג' עדותן קיימת שהי יודע בעיבורו של חדש וזה אינו יודע
ואי ס'ד לא אמרין זיל בתר רובא נימא אני דוקא קא מסהדי ואכהושי הוא
דקא מכחשי אהדרי אלא לאו משומ דארמיין זיל בתר רובא ורובא דאנשי
עכדי דטעו בעיבורא דירחא אמר רבינו רומייה מדרפי א'ן נמי תנינא
ב' בת שלוש שנים ויום אחד מתקדשת לביאה ואמ בא עליה יbam קנאה וחיבין
עליה משומ אשת איש ומטמא את בועליה לטמא משכוב התחתון לעליון
ニישאת לכחן אוכלת בתרומה בא עליה אחד מן הפסולין פסליה מן הכהונה
ואם בא עליה אחד מכל העזרות האמורות בתורה מומתין עליה והיא פטרוה

מִסּוֹרָת הַשְׁמָמָה

גלוון הש"ם